اطلاعیه درباره ترور جنایتکارانه
رفیق کامران منصور مقدم

خون انقلاب را خفه نمی‌کند، آنرا بارور می‌سازد

با اندوه و خشم فراوان به اطلاع می رسانیم که در ساعت ۲ بعد از ظهر روز چهارشنبه دهم تیر ماه در شهر سلیمانیه (واقع در کردستان عراق) رفیق کامران منصور مقدم (منوچهر) با شناسائی قبلی هدف ترور دو تبهکار رذل از جیره خواران رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی قرار گرفت و جان باخت. قاتلین کامران، وابسته به باندی از اوباشان مسلح در کردستان عراق هستند که در رابطه نزدیك با «حزب سوسیالیست کردستان عراق» (حسك) قرار داشته و با دریافت پول از جمهوری اسلامی به ترور فعالین جنبش کردستان ایران می پردازند. عمال جمهوری اسلامی تحت پوشش پاره ای از احزاب کردستان عراق در سلیمانیه و دیگر شهرها آزادانه رفت و آمد کرده و نقشه های جنایتکارانه خود را علیه سازمانهای مخالف جمهوری اسلامی به اجرا در می آورند. این ترور جنایتکارانه همچنین بخشی از کارزاری است که به اشاره نیروهای تبهکار امپریالیسم آمریکا مستقر در کردستان، علیه کمونیستها و انقلابیون براه افتاده است.

این جنایت جبونانه نشانه ضعف مفرط رژیمی است که از هر سو در محاصره خلق انقلابی قرار گرفته و در هراس دائمی از پیوند کمونیستهای انقلابی با توده های بپاخاسته بسر میبرد، از این جهت است که عاجزانه دست به قتل کمونیستهائی چون کامران میزند.

سرنوشت رژیم اسلامی به موئی بند است. این وضعیت منحصر به آخوندهای مفلوك نیست؛ جهان وارد دوره ای تاریخی شده که توده های ستمدیده در همه جا به موضع تعرض علیه ارتجاع و امپریالیسم روی آورده و می آورند. آن نیروهائی که در اردوی دشمنان خون آشام مردم قرار گرفته و کسانی که بخاطر امتیازاتی حقیر به جیره خواران و آدمکشان دول مرتجع تبدیل شده اند، بهتر است بدانند که سردمداران این رژیمها در آینده ای نه چندان دور جائی برای فرار و پنهان شدن پیدا نخواهند کرد، چه برسد به مزدوران ارزان قیمت آنان. صحت این حکم را شورشهای قهرمانانه ای که از مشهد تا بوکان ایران را به لرزه درآورده و رژیم و مزدورانش را به وحشت انداخته، ثابت میکند. رفیقی که خونش ریخته شد قهرمان توده ها بود و به حساب هرقطره خونی که از جان عزیز او جاری شد رسیدگی خواهد شد و عاملین این جنایت بدست پرتوان پرولتاریا و خلق به کیفر خواهند رسید.

رفیق کامران منصور مقدم یك مارکسیست ـ لنینیست ـ مائوئیست برجسته و مبارز خستگی ناپذیر راه رهائی پرولتاریا و ستمدیدگان جهان و ایران بود. پس از ضرباتی که در سالهای ۶۱ و ۶۴ به اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران) وارد آمد، او نقش ایدئولوژیك ـ سیاسی مهمی در بازسازی سازمان ایفا نمود. کامران بمدت ۷ سال در کردستان در سخت ترین و پیچیده ترین شرایط با استواری مسئولیتهای گوناگونی چون مسئولیت «کمیته کردستان» و مسئولیت رادیو «صدای سربداران» را بر عهده داشت. فقدان او ضایعه ای بزرگ برای سازمان ما، طبقه کارگر و خلقهای قهرمان ایران و پرولتاریای بین المللی است.

زندگی و مرگ رفیق کامران سازمان ما را آبدیده تر کرده و بسیاری را به صفوف ما خواهد کشاند تا مانند این رفیقمان آگاه و جان برکف برای تحقق آنچه که او برایش زیست و جان باخت، برزمند. ما در جنك مرگ و زندگی با یك نظام خون آشام هستیم و در راه دفن این نظام بسیاری از رهبران و کادرهای کمونیست جان خواهند باخت؛ اما یك چیز مسلم است: هیچ نیروئی قادر نیست مائوئیسم را مغلوب سازد. همانطور که تاریخ سازمان ما نشان داده حتی هزار ضربه شمشیر نمی تواند آنرا از پای درآورد. پیروزی انقلاب پرولتری مطلق است. ما اینرا دیروز در شوروی لنین و استالین و چین مائو نشان دادیم، امروز در پرو به معرض نمایش گذارده ایم و در آینده ای نه چندان دور در ایران به صحنه خواهیم آورد.

افتخار جاودانی بر رفیق جانباخته کامران منصور مقدم!
پرولتاریا و خلق به حساب قاتلین بهترین فرزندان خود خواهد رسید!

اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران) ـ ۱۴ تیر ماه ۱۳۷۱